

извива тихиятъ Босфоръ, който прилича на голъ-
ма рѣка. Той е дълъгъ 2 часа. По цѣлата му дъл-
жина сѣ наредени чудни гиздави села . . .

Параходътъ захвана да се люлъе все пове-
че и повече. Бѣхме излѣзли на открито—въ Чер-
но море . . . На слѣдния день—прѣзъ Бургасъ—
се завърнахме благополучно.

СТОЯНЪ И СТАДОТО МУ.

(Народна пѣсенъ).

Би що би лѣто,	Съ пълни кисии;
Минало се е,	И купъ овчари
Настана вече	Съ ваки овчици,
Хладната есенъ,	Тлъсти, гоени
А подиръ нея	По лѣтни паши.
И люта зима:	На вси овчари
На момци драго	Стадо весело —
На моми мило,	И свирки свирятъ,
Че ще накладатъ	И звънци дрънкатъ;
Китни седѣнки,	Само Стояну
Че ще запѣятъ	Стадо се връща
Весели пѣсни . . .	Дома кахърно:
Сѣки се веселъ	Ни свирки свирятъ,
Дома завръща:	Ни звънци дрънкатъ,
И градинари	Три дена вече
Отъ пусто Влашко	Какъ той почива
Съ добри печалби	Мъртавъ у гроба.

Ц. Калчовъ.

